UNIWERSYTET WARSZAWSKI | UW MIM

Wydział Matematyki, Informatyki i Mechaniki

Protokół
z posiedzenia Rady Wydziału Matematyki, Informatyki i Mechaniki UW
w dniu 15.10.2026 r.

1. Otwarcie posiedzenia, przyjęcie porządku obrad i bieżące informacje

Dziekan prof. dr hab. Łukasz Kowalik powitał członków Rady Wydziału na pierwszym posiedzeniu w roku akademickim 2026/2027. Przedstawił propozycję porządku obrad. Porządek został przyjęty (TAK 87; NIE 0; WSTRZ.: 0) w głosowaniu poprzez system Ankieter.

Dziekan wręczył dyplomy z okazji jubileuszy pracy zawodowej następującym osobom (staż pracy wskazany w szkicu protokołu):

> Paweł Bechler – 25 lat; Robert Dąbrowski – 25 lat; Norbert Dojer – 25 lat; Paweł Goldstein – 25 lat; Tomasz Kochanek – 20 lat; Mirosław Kowaluk – 35 lat; Adam Malinowski – 35 lat; Błażej Miasojedow – 20 lat; Marcin Mucha – 25 lat; Anna Olczak – 35 lat; Adam Osękowski – 25 lat; Marcin Peczarski – 35 lat; Aleksy Schubert – 30 lat; Magdalena Szwaranowicz – 20 lat; Szymon Toruńczyk – 20 lat.

Dziekan poinformował o powołaniu dr. hab. Radosława Adamczaka na stanowisko zastępcy dyrektora Instytutu Matematyki.

Następnie Dziekan podziękował pracownikom i członkom RW za wyrozumiałość wobec utrudnień związanych z remontem budynku. Wspomniał w szczególności o braku dostępu do dużej części gabinetów pracowniczych w lipcu i sierpniu.

Dr hab. Krzysztof Barański przedstawił stan prac remontowych. Zgodnie z przekazaną informacją wykonawca kończy prace w części użytkowanej przez nauczycieli akademickich; w wieży północnej pozostają do ułożenia wykładziny na dwóch głównych piętrach, a także prace przy drzwiach. Tempo robót oceniono jako niezadowalające. Wykonawca podtrzymywał deklarowany termin zakończenia prac tzn. 18 marca 2027, jednak wydaje się to wątpliwe. Dr hab. K. Barański poinformował również o planowanym podłączeniu Wydziału do sieci energetycznej przez budynek Wydziału Fizyki UW.

Dr hab. Tomasz Piasecki zwrócił uwagę na nieprawidłowo ułożone wykładziny na czwartym piętrze. Dr hab. Krzysztof Barański odpowiedział, że usterki mają zostać poprawione.

Następnie Dziekan przekazał informację o tym, że w czerwcu 2026 została podpisana umowa o współpracy z Google. W związku z tym trwają przygotowania do ponownego uruchomienia Szkoły Orłów. Projekt koordynują dr Piotr Nayar i dr. hab. Wojciech Czerwiński; osoby zainteresowane mogą zgłaszać gotowość do pełnienia funkcji tutorów. Ze środków pozyskanych z Google finansowane będą stypendia dla studentów zakwalifikowanych do Szkoły Orłów. Projekt regulaminu tych stypendiów jest obecnie

przetwarzany na poziomie Centrali UW. Możliwe będzie również przeznaczenie części środków pozyskanych z umowy na wyjazdy konferencyjne studentów.

Dziekan powiedział, że dobrze funkcjonuje mechanizm mikrograntów przeznaczonych na subskrypcje modeli sztucznej inteligencji oraz że przewiduje się jego kontynuację w kolejnym roku.

Google for Education zapowiedziało dla nauczycieli akademickich WMIM szkolenia z zastosowań AI w dydaktyce. Oczekiwania względem szkoleń zostały przekazane. Po stronie Wydziału działania koordynuje dr Piotr Krzyżanowski.

Następnie dr hab. Marcin Mucha omówił przebieg ostatniej rekrutacji do szkoły doktorskiej. Zgłosiło się 59 kandydatów, początkowa pula obejmowała 24 miejsca, po czym Rektor przyznał dodatkowe dwa miejsca. Pierwszym etapem był egzamin składający się z ośmiu zadań z informatyki i ośmiu z matematyki; punktowano cztery najlepiej rozwiązane zadania. Drugi etap obejmował rozmowę z komisją, w tym pytania dotyczące planowanego projektu badawczego.

Dopuszczono możliwość zdalnego przystąpienia do egzaminu pisemnego. Z tej formy skorzystało 16 osób, z czego przeważającą część stanowili kandydaci zagraniczni. Dr hab. Marcin Mucha zwrócił uwagę na trudności w sprawdzeniu samodzielności pracy osób rozwiązujących zadania na odległość. Z tego względu w podczas rozmowy kwalifikacyjnej dodano element weryfikujący samodzielność egzaminu. Wśród kandydatów zdalnych najwyższe wyniki wynosiły 39 i 38 punktów z 40, podczas gdy najwyższy wynik egzaminu stacjonarnego wynosił ok. 30 punktów. Członkowie komisji mieli również wątpliwości co do samodzielności odpowiedzi na etapie ustnym. Dodatkowa weryfikacja nie rozwiązała wszystkich wątpliwości, ale w znaczącym stopniu wydłużyła postępowanie rekrutacyjne.

Prof. Piotr Mucha zapytał o znaczenie dorobku publikacyjnego w ocenie kandydatów. Dr hab. Marcin Mucha odpowiedział, że nie jest to czynnik rozstrzygający. W dyskusji zwrócono jednak uwagę, że element ten stanowi 15% oceny, co jednak może być uznane za wkład istotny.

Dr hab. Piotr Kucharski wskazał, że rekrutacja rozpoczyna się zbyt późno dla kandydatów, którzy muszą uzyskać wizę.

Prof. Błażej Miasojedow zadał pytanie dotyczące planowanych zmian w procedurze; dr hab. Marcin Mucha stwierdził, że prowadzone są prace nad możliwościami prowadzenia egzaminu w taki sposób, by odbywał się w miejscu, do którego kandydat będzie mógł przyjechać oraz w obecności zaufanej osoby, która będzie czuwać nad rzetelnym przebiegiem egzaminu.

Dziekan opowiedział się za rozważeniem rezygnacji z egzaminowania w formie zdalnej. W dyskusji pojawiły się propozycje organizowania przyjazdów kandydatów, ewentualnego wsparcia ich kosztów przez przyszłych promotorów lub z innych środków, a także rozwiązań wykorzystujących placówki dyplomatyczne. Dziekan zaznaczył, że decyzje związane z rekrutacją należą do kompetencji właściwej Rady Szkoły Doktorskiej.

Dr hab. Maciej Malicki zauważył, że uczelnie zagraniczne rozpoczynają rekrutację wcześniej, przez co Wydział może tracić bardzo dobrych kandydatów. Dziekan wyjaśnił, że ewentualne przyspieszenie harmonogramu wymagałoby przekonania również przedstawicieli innych dyscyplin prowadzących nabór.

Dr hab. Marcin Moszyński zwrócił uwagę na restrykcyjność przepisów wizowych, która może utrudniać przyjazd do Polski na sam egzamin. W tym kontekście wskazał na możliwość przeprowadzania części czynności w ambasadach.

Prof. Zbigniew Marciniak pytał, na ile powszechne są egzaminy wstępne do szkół doktorskich; W uzupełnieniu podał przykład przyjmowania kandydatów do Harvard School of Education w oparciu o opinie oraz rekomendacje.

Prof. Piotr Mucha podkreślił znaczenie egzaminu w sprawdzeniu, czy kandydaci będą dysponować kompetencjami koniecznymi do prowadzenia zajęć dydaktycznych.

Dr Filip Mazowiecki przytoczył przykład znajomej osoby równocześnie aplikującej na Wydział i do instytutu w Wiedniu. Kandydat relacjonował, że bardziej pozytywne wrażenia wywarł na nim proces rekrutacji w ośrodku wiedeńskim. Dziekan zauważył, że różnice w odbiorze procesu rekrutacji mogą być związane z odmiennymi systemami kształcenia i zatrudniania.

Prof. dr hab. Agnieszka Świerczewska-Gwiazda przedstawiła informacje o pracach nad kolejną edycją programu „Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza" (IDUB). Na działania istotne z punktu widzenia Wydziału przewidywano około 42 mln zł, w tym wsparcie podobne do poprzedniej edycji programu oraz możliwość pozyskiwania specjalistów w dziedzinach wymagających wzmocnienia kadrowego.

W odpowiedzi na pytanie dr. hab. Piotra Kucharskiego wyjaśniono, że wniosek UW podlega ocenie. W przypadku pomyślnego rozstrzygnięcia środki miałyby być dostępne w 2027 r., lecz prawdopodobnie nie od 1 stycznia. Odpowiadając na pytanie prof. Zbigniewa Marciniaka, Prodziekan A. Świerczewska-Gwiazda przypomniała zasady konkursu i wymieniła dziesięć uczelni będących obecnymi beneficjentami programu: UW, UJ, UWr, Politechnikę Gdańską, UMK, AGH, Politechnikę Warszawską, Politechnikę Śląską, UAM oraz Gdański Uniwersytet Medyczny. Zgodnie z regulaminem dwie uczelnie będą musiały opuścić tę grupę, a do programu dołączą dwie nowe.

Dziekan poinformował, że subwencja na bieżący rok pozostała na poziomie z roku ubiegłego, jednak wewnętrzna redystrybucja środków na UW przyniosła zmniejszenie budżetu WMIM o około 900 tys. zł. W ocenie władz dziekańskich jest to głęboko niesprawiedliwe i w związku z tym podjęte zostały działania i kontakty z władzami centralnymi zmierzające do zmiany sytuacji.

Następnie Dziekan wspomniał, że znacznemu zwiększaniu ulegnie w najbliższym czasie moc obliczeniowa serwerów umiejscowionych na Wydziale. Wydział otrzymał używane serwery przekazane przez firmę ElevenLabs, których szacunkową wartość rynkową określono na około 1,5 mln zł. Do końca roku zaplanowano zakup nowych serwerów o wartości około 1,5 mln zł, przy finansowaniu uwzględniającym środki IDUB, grantu Sonata kierowanego przez dr. hab. Marka Cygana, a także środków finansowych z wcześniejszej darowizny Eleven Labs.

Prof. Piotr Mucha poinformował, że Zarząd Fundacji MI podpisał dwie umowy z firmą RTB House. W ramach jednej z umów pozyskane zostały środki, za które fundacja będzie mogła sfinansować odnowienie jednego z najstarszych laboratoriów komputerowych. Druga z umów zapewni środki, z których będą wypłacane trzy całoroczne stypendia dla studentów, którzy jesienią 2026 rozpoczęli studia II stopnia. Prof. P. Mucha wskazał na znaczenie pozyskiwania wsparcia zewnętrznego, dzięki któremu fundacja może działać elastycznie bez potrzeby odwoływania się do procedur wynikających z prawa zamówień publicznych. Ważne jest w tym kontekście nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktów z absolwentami wydziału i przedstawicielami firm. Jako kontekst do skutecznego nawiązania współpracy podał spotkanie podczas zjazdu absolwentów. Zachęcił do zgłaszania kontaktów, które mogłyby pomóc w pozyskaniu kolejnych darczyńców.
Na zakończenie prof. Piotr Mucha odniósł się do możliwości finansowania podróży kandydatów do szkoły doktorskiej i ocenił, że długoterminowe finansowanie takich przyjazdów w dużej skali jest nierealistyczne.

Dr hab. Monika J. Piotrowska przypomniała o ankiecie dotyczącej zapotrzebowania na płatne licencje Overleaf. Dla osób, które zgłosiły zainteresowanie, zakupiono licencje po wynegocjowanej cenie. Dodała, że możliwy jest zakup kolejnych licencji na tych warunkach, również dla osób, które nie uczestniczyły w pierwotnym zgłoszeniu. Nieużywane licencje można z kolei zwolnić tak, by mogły zostać udostępnione innym zainteresowanym.

W odpowiedzi na pytanie Dziekana wyjaśniła, że funkcje premium mogą być dostępne współpracownikom projektu utworzonego przez użytkownika dysponującego licencją premium.

Członkowie RW nie zgłosili dalszych spraw bieżących.

2. Przyjęcie protokołu z głosowania elektronicznego Rady Wydziału przeprowadzonego w dniach 4–9 września 2026 r.

Dziekan zapytał o ewentualne uwagi do projektu protokołu nr 24/E/2026 z dnia 9 września 2026 r., dotyczącego głosowania elektronicznego przeprowadzonego w dniach 4–9 września 2026 r. Uwag nie zgłoszono. W głosowaniu jawnym przeprowadzonym za pośrednictwem systemu Ankieter Rada przyjęła protokół: 91 głosy „za", 0 „przeciw", 1 „wstrzymujący się" 1 "nie zaznaczono żadnej odpowiedzi".

3. Opinia Rady Wydziału w sprawie zarządzenia Dziekana o godzinach nieregularnych

Prodziekan ds. studenckich dr Marcin Engel przedstawił projekt zarządzenia dotyczącego obciążeń dydaktycznych zaliczanych do pensum, które nie mają charakteru regularnych zajęć dydaktycznych. Wyjaśnił rozróżnienie między godzinami regularnymi wynikającymi z prowadzenia zajęć a godzinami nieregularnymi związanymi z pozostałymi obowiązkami dydaktycznymi. Celem zmiany było dostosowanie zasad zaliczania tych aktywności do Regulaminu pracy UW.

Prodziekan poinformował, że projekt w dużej mierze utrzymuje dotychczasowe rozwiązania. Najważniejsza wskazana modyfikacja dotyczy opieki nad pracą dyplomową: przewidziano jednorazowe zaliczenie 10 godzin w roku akademickim, w którym praca zostaje złożona. Prodziekan omówił następnie szczegółowo wykaz uwzględnianych w pensum obciążeń niebędących zajęciami regularnymi i wspomniał o możliwości zadawania pytań.

Prof. Piotr Rybka zwrócił uwagę na określenie „do" występujące przy limitach godzin i zapytał, kto ustala ich konkretną liczbę. Prodziekan wskazał, że decyzja należy do kierownika jednostki dydaktycznej (KJD). Wyjaśnił również, że użycie zwrotu „do" zapewnia elastyczność, szczególnie gdy dana aktywność jest już rekompensowana wynagrodzeniem.

Dr hab. Sławomir Kolasiński zapytał przy jakiej liczbie studentów, za prowadzenie zajęć otrzymuje się połowę wymiaru godzin przewidzianych dla zajęć regularnych. Prodziekan wyjaśnił, że będzie to ustalane przez KJD i zatwierdzane przez Radę Dydaktyczną i wg stanu na chwilę obecną proponowana liczba wynosi 5 studentów.

W toku dyskusji pojawił się problem uwzględniania recenzowania prac dyplomowych. Dr hab. Tomasz Piasecki podkreślił, że recenzent może ponosić większy nakład pracy niż przewodniczący komisji egzaminacyjnej, a w proponowanym wykazie nie przewidziano za tę pracę godzin.

Dr hab. T. Piasecki zwrócił też uwagę, że realizowanie części aktywności zaprezentowanych w tabeli może być związane z przyjmowaniem wynagrodzenia i zapytał, czy w takim przypadku również przyznawane są godziny nieregularne w zaproponowanym wymiarze.

Prodziekan zwrócił uwagę, że sformułowanie "do" pozwalają na elastyczność, szczególnie w przypadku, gdy za pewne aktywności przewidziane jest wynagrodzenie .

Dr hab. Paweł Parys zasugerował ponowne przeanalizowanie kwestii godzin poświęconych na recenzowanie prac. Dziekan zwrócił uwagę, że nauczyciel akademicki zwykle recenzuje jedną, dwie lub trzy prace w ciągu roku, podczas, gdy przewodniczący komisji uczestniczy często w ok. 10 egzaminach rocznie.

W odpowiedzi na pytanie dr. hab. P. Parysa, Prodziekan wyjaśnił, że godziny nieregularne mają być przyznawane osobom kierującym pracami pewnych ciał lub zespołów, które przygotowują konkursy bądź egzaminy. W szczególności nie jest to ograniczone wyłącznie do przewodniczących komitetów olimpiad.

Dr hab. Adrian Langer zwrócił uwagę, że w propozycji zarządzenia w sposób jednolity potraktowano prace licencjackie i magisterskie, choć ich prowadzenie może wymagać niewspółmiernie wiele wysiłku.

Dr hab. P. Goldstein zwrócił uwagę, że sytuacja może być mocno zróżnicowana. W szczególności może zdarzyć się, że pomimo wyższego poziomu trudności merytorycznych

nadzór nad pracą magisterską będzie wymagał mniej nakładu pracy niż nad pracą licencjacką studenta, który będzie wymagał bardzo wiele wsparcia.

Prof. Urszula Foryś przypomniała praktykę z proseminariów, gdy jedna osoba prowadziła prace licencjackie, a druga je recenzowała. Brak możliwości otrzymania godzin nieregularnych za recenzowanie prac mógłby prowadzić do zaniechania ww. praktyki. Dr hab. Błażej Miasojedow zauważył, że zagadnienie dotyczy szerszego grona nauczycieli akademickich, gdyż zdarzało mu się prowadzić liczne prace licencjackie bez równoczesnego prowadzenia seminarium. Dr hab. Tomasz Piasecki ponowił postulat uwzględnienia recenzowania w rozliczeniach pensum.

Prodziekan zwrócił uwagę na ograniczenia budżetowe, nie pozwalają na swobodne zwiększenie zbioru aktywności, które można realizować w ramach godzin nieregularnych. Następnie odpowiadając na pytanie Dziekana, Prodziekan M. Engel potwierdził, że godziny nieregularne mogą zostać zaliczone także do godzin ponadwymiarowych.

Prof. Piotr Mucha zapytał, czy możliwe będzie uwzględnianie w pensum egzaminów ustnych prowadzonych na pierwszych latach studiów. Prodziekan wyjaśnił, że obecnie nie ma takiej możliwości. Zauważył, że podobne trudności dotyczą projektów zaliczeniowych na kierunku informatyka, jednak na razie nie można zaproponować odpowiedniego rozwiązania. Dziekan zwrócił uwagę na zmieniające się warunki prowadzenia dydaktyki i konieczność dostosowywania zasad do nowych obciążeń.

Dr hab. Marcin Moszyński zaproponował większą elastyczność w stosowaniu progu 100 uczestników, od którego wykład traktowany jest jako duży. Jako przykład podał wykład mający około 130 studentów w semestrze zimowym, lecz na którym pozostanie 99 osób w semestrze letnim. Prodziekan zapewnił o rozsądnej elastyczności w tym zakresie.

Dr hab. Aleksy Schubert przypomniał i zachęcił do kontynowania tradycji, zgodnie z którą czynności bezpośrednio towarzyszące regularnym zajęciom – w tym egzaminy ustne – były traktowane jako element tych zajęć, bez odrębnego wynagrodzenia lub przyznawania dodatkowych godzin w pensum.

Na zakończenie dyskusji na temat przedmiotowej sprawy Dziekan przypomniał, że maksymalna liczba godzin zaliczanych do pensum za czynności dydaktyczne niebędące zajęciami regularnymi może wynosić 1/3 obowiązkowego pensum określonego dla danego stanowiska, zgodnie z § 16 ust. 1 Regulaminu pracy UW.

Następnie członkowie RW wyrazili pozytywną opinię (TAK 75; NIE 2; WSTRZ.: 8) w głosowaniu poprzez system Ankieter.

4. Opinia Rady Wydziału w sprawie wystąpienia Dziekana do Rektora o zgodę na ogłoszenie konkursów

Dziekan przedstawił zamiar wystąpienia do Rektora o zgodę na ogłoszenie konkursów na następujące stanowiska:

Instytut Matematyki / Instytut Matematyki Stosowanej i Mechaniki

- Adiunkt im. Samuela Eilenberga, grupa badawczo-dydaktyczna – 2 stanowiska.

Instytut Matematyki

- Adiunkt, specjalność matematyka finansowa – 1 stanowisko.
- Adiunkt, specjalność analiza, analiza funkcjonalna lub układy dynamiczne – 1 stanowisko.

Instytut Matematyki Stosowanej i Mechaniki

Nie planowano odrębnych konkursów ponad wspólne stanowiska im. Samuela Eilenberga.

Instytut Informatyki

- Adiunkt im. Samuela Eilenberga, grupa badawczo-dydaktyczna – 3 stanowiska.

- Adiunkt, specjalność sztuczna inteligencja – 1 stanowisko.
- Adiunkt, specjalność systemy informatyczne – 1 stanowisko.
- Profesor uczelni, specjalność systemy informatyczne – 1 stanowisko.

W odpowiedzi na uwagę prof. Adriana Langera, Dziekan wyjaśnił, że konkursy na stanowiska z określonymi specjalnościami odpowiadają potrzebom dydaktycznym. Podał przy tej okazji przykład konkursu na stanowisko związane ze specjalnością statystyka, na które przez wiele lat nie udało się nikogo zatrudnić.

W kontekście konkursu na stanowisko prof. uczelni ze specjalnością systemy informatyczne Dziekan przywołał bardzo duże potrzeby wydziału w zakresie dydaktyki w tym obszarze. W ramach obowiązków osoby przyjętej na to stanowisko będzie prowadzenie ważnych wykładów kursowych oraz od kandydatów wymagane będzie posiadanie znaczącego dorobku naukowego, m.in. w postaci publikacji na czołowych konferencjach i zrealizowanych grantów badawczych. W zamian wydział oferuje warunki finansowe znacznie przekraczające standard na tym stanowisku.

Odnosząc się do pytania prof. Wrzoska, Dziekan stwierdził, że liczba konkursów jest mniejsza niż wcześniej, ponieważ Wydział zaspokoił najbardziej palące potrzeby kadrowe i zamierza koncentrować się na zatrudnianiu osób o bardzo znaczącym dorobku, czego przejawem jest otwarcie konkursów na stanowiska adiunktów im. S. Eilenberga. Znaczenie mają także ograniczenia finansowe.

W odpowiedzi na pytanie prof. J. Wiśniewskiego, Dziekan powiedział, że konkursy na stanowiska asystentów w instytutach matematycznych zostaną otwarte nieco później, zaś w Instytucie Informatyki nie przewiduje się takich konkursów.

Dr hab. Krzysztof Barański przypomniał o zmniejszeniu finansowania o około 1 mln zł, słabszych wpływach grantowych oraz ograniczeniach dostępnej przestrzeni.

Na zakończenie Dziekan dodał, że WMIM zatrudnia największą liczbę nauczycieli akademickich spośród wydziałów UW.

Następnie członkowie RW wyrazili pozytywną opinię w sprawie wystąpienia do Rektora o zgodę na ogłoszenie następujących konkursów:

Instytut Matematyki / Instytut Matematyki Stosowanej i Mechaniki

- Adiunkt im. Samuela Eilenberga, grupa badawczo-dydaktyczna – 2 stanowiska. (TAK 78; NIE 0; WSTRZ.: 1)

Instytut Matematyki

- Adiunkt, specjalność matematyka finansowa – 1 stanowisko. (TAK 76; NIE 1; WSTRZ.: 2)
- Adiunkt, specjalność analiza, analiza funkcjonalna lub układy dynamiczne – 1 stanowisko. (TAK 74; NIE 2; WSTRZ.: 3)

Instytut Matematyki Stosowanej i Mechaniki

Nie planowano odrębnych konkursów ponad wspólne stanowiska im. Samuela Eilenberga. (TAK 76; NIE 1; WSTRZ.: 2)

Instytut Informatyki

- Adiunkt im. Samuela Eilenberga, grupa badawczo-dydaktyczna – 3 stanowiska. (TAK 76; NIE 1; WSTRZ.: 2)
- Adiunkt, specjalność sztuczna inteligencja – 1 stanowisko. (TAK 76; NIE 1; WSTRZ.: 2)
- Adiunkt, specjalność systemy informatyczne – 1 stanowisko. (TAK 76; NIE 1; WSTRZ.: 2)
- Profesor uczelni, specjalność systemy informatyczne – 1 stanowisko. (TAK 74; NIE 2; WSTRZ.: 3)

5. Zaopiniowanie wniosków Dziekana o Nagrody Rektora UW dla nauczycieli akademickich w 2025 r.

Przedstawiono wnioski Dziekana dotyczące nagród rektorskich, uprzednio uzgodnione w gronie dyrekcji instytutów.

Nagroda za całokształt osiągnięć naukowych i dydaktycznych

- prof. dr hab. Mirosław Lachowicz;
- prof. dr hab. Witold Marciszewski;
- prof. dr hab. Andrzej Szałas.

Nagrody I stopnia – za osiągnięcia naukowe

- prof. dr hab. Przemysław Biecek; prof. dr hab. Maciej Borodzik;
- dr hab. Wojciech Czerwiński, prof. ucz.; dr Adam Karczmarz;
- dr hab. Piotr Skowron, prof. ucz.; prof. dr hab. Andrzej Weber.

Nagrody II stopnia

- Za osiągnięcia naukowe: dr hab. Marek Bodnar, prof. ucz.; dr hab. Marcin Chałupnik, prof. ucz.; dr Nilasis Chaudhuri; prof. dr hab. Iwona Chlebicka; dr hab. Tomasz Michalak, prof. ucz.; prof. dr hab. Piotr Zakrzewski.
- Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne: dr Piotr Nayar, prof. ucz.; prof. dr hab. Adam Osękowski.
- Za osiągnięcia dydaktyczne: dr hab. Marcin Peczarski, prof. ucz.
- Za osiągnięcia naukowe i organizacyjne: dr hab. Bartosz Wilczyński, prof. ucz.

Nagrody III stopnia

- Za osiągnięcia naukowe: dr Jakub Koncki; dr hab. Dominika Machowska.
- Za osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne: dr Daria Walukiewicz-Chrząszcz.

Dr hab. Błażej Miasojedow zwrócił uwagę na sposób sformułowania uzasadnień nagród i odniesienie do osiągnięć poszczególnych kandydatów. W szczególności zwrócił uwagę na przypadki wskazywania wśród osiągnięć publikacji prac napisanych w gronie bardzo wielu współautorów, z których inni w zasadzie też mogliby zostać nagrodzeni.

Dr hab. Monika J. Piotrowska wyjaśniła, że przy przygotowywaniu wniosków rozważano również nagrody zespołowe. Zwróciła uwagę, że na Wydziale działa wiele ściśle współpracujących grup, a ograniczona liczba nagród nie pozwala uhonorować wszystkich zasługujących na wyróżnienie w jednym roku. W praktyce nagrody bywają rozłożone w czasie, a członkowie zespołów mogą uzyskiwać wyróżnienia w kolejnych edycjach.

Dr hab. Anna Zatorska-Goldstein przypomniała, że poza nagrodami istnieją wyróżnienia Rektora przyznawane za osiągnięcia naukowe. Wskazała na nieformalną zasadę służącą unikaniu nakładania się wyróżnień dla jednej osoby.

Rada Wydziału pozytywnie zaopiniowała (TAK 73; NIE 0; WSTRZ.: 4) przedstawiony wniosek w głosowaniu przez system ankieter.

5a. Dyskusja o ostrożności przy zastępowaniu języka polskiego językiem angielskim na Wydziale

Na prośbę Dziekana głos zabrał dr hab. Marcin Moszyński, który przedstawił problem dotyczący coraz szerszego zastępowania języka polskiego angielskim w różnych sferach życia akademickiego. Wskazał zwłaszcza na następujące sytuacje:

- Zatrudnianie osób na stanowiskach badawczo-dydaktycznych, które nie posługują się językiem polskim albo znają go w niewystarczającym stopniu.
- Prowadzenie zajęć dla studentów wyłącznie po angielsku na różnych etapach studiów.

- Organizowanie konwersatoriów i otwartych dyskusji naukowych wyłącznie w języku angielskim.
- Prowadzenie obron prac dyplomowych oraz obrad komisji wyłącznie po angielsku.

Zwrócił też uwagę na możliwość stosowania rozwiązań dwujęzycznych, w tym tłumaczeń i dostępnych środków technicznych. Wyraził obawę, że zbyt daleko idąca anglicyzacja może wykluczać osoby, które nie rozumieją płynnej wypowiedzi anglojęzycznej – zwłaszcza rodzimych użytkowników języka angielskiego i osób posługujących się nim na bardzo wysokim poziomie. Zwrócił uwagę na presję umiędzynarodowienia i wynikające z niej przekonanie, że osoby mniej sprawnie posługujące się angielskim powinny same dostosować się do zachodzących zmian. Pytał, czy takie podejście jest zgodne z obowiązującym w Polsce prawem oraz czy nie tworzy nieuzasadnionych barier udziału w życiu Wydziału.

Jako ilustrację wskazał mniejszy udział części pracowników w konwersatoriach wydziałowych prowadzonych po angielsku. Przywołał także, jako punkt do odniesienia, praktykę uczelni w Belgii i Holandii, twierdząc, że w niektórych przypadkach zajęcia na wyższych etapach studiów nadal odbywają się w językach lokalnych. W toku obrad inni członkowie RW zakwestionowali uogólnienie tego przykładu.

Dr hab. Piotr Kucharski uznał, że obawa przed wykluczeniem językowym jest istotna, jednak pomiędzy angielskim a polskim zachodzi zasadnicza asymetria. Zauważył, że prace naukowe czytane i publikowane przez pracowników Wydziału są w znacznej mierze anglojęzyczne. Jego zdaniem droga od umiejętności czytania tekstów naukowych do sprawnego rozumienia wykładu po angielsku jest zwykle krótsza niż nauka polskiego od podstaw do poziomu umożliwiającego prowadzenie i rozumienie zaawansowanych zajęć akademickich.

W związku z tym zasugerował rozważenie dodatkowych szkoleń z języka angielskiego, zwłaszcza dla pracowników odczuwających trudności w słuchaniu lub mówieniu.

W nawiązaniu do tej wypowiedzi prof. Agnieszka Świerczewska-Gwiazda wskazała na dostępność szkoleń językowych dla pracowników.

Następnie dr hab. P. Kucharski przedstawił szerszy kontekst rekrutacyjny. Stwierdził, że dawniej Wydział mógł pozyskiwać wielu najzdolniejszych kandydatów przede wszystkim z Polski, podczas gdy obecnie osoby te częściej podejmują studia i pracę na uczelniach zagranicznych. Aby utrzymać potencjał naukowy, Wydział powinien jego zdaniem aktywnie zabiegać o kandydatów z innych krajów, co wymaga stworzenia środowiska, w którym można funkcjonować po angielsku. Zwrócił uwagę, że instytucjonalne procedury, w tym terminy rekrutacji doktoranckiej oraz ogłoszenia o zatrudnieniu, nadal bywają dostosowane przede wszystkim do kandydatów krajowych; w przypadku cudzoziemców opóźnienia mogą szczególnie utrudniać uzyskanie wizy i organizację przeprowadzki.

Kontynuując, dr hab. P. Kucharski wskazał, że uzdolnienia naukowe są rozłożone w populacji znacznie szerzej niż wśród kandydatów z Polski. Jako przykład przywołał subkontynent indyjski, zamieszkany przez bardzo liczną społeczność, wśród której znajdują się miliony dobrze wykształconych osób. Argumentował, że otwarcie na ten potencjał może w dłuższym czasie zwiększyć szanse Wydziału na zatrudnianie wybitnych badaczy i przyciąganie silnych studentów.

Dr hab. K. Pietruska-Pałuba zwróciła uwagę na doświadczenia z ostatnich lat, z których wynika, że napływ zagranicznych kandydatów wcale nie musi przełożyć się na realne zwiększenie liczby kandydatów, spośród których wydział chciałby wybrać pracowników.

Prof. D. Wrzosek oraz członkowie RW potwierdzili, że studia licencjackie są zasadniczo realizowane w języku polskim, natomiast studia II stopnia w języku angielskim.

Prof. Wrzosek stwierdził, że odrębną kwestię stanowią spotkania instytutowe. Nie powinno dochodzić do wykluczania zatrudnianych na WMIM nauczycieli akademickich, którzy nie mówią w języku polskim.

Dr hab. A. Zatorska-Goldstein przypomniała jeszcze raz zasady prowadzenia przedmiotów. Przedmioty etapu licencjackiego są prowadzone w języku polskim. Przedmioty etapu magisterskiego mają w USOS wpisany język angielski. Oznacza to, że jest obowiązek prowadzenia tych przedmiotów w języku angielskim pod warunkiem, że na zajęcia zarejestrowana zostanie co najmniej jedna osoba nie mówiąca w języku polskim.

Studenci, którzy nie posługują się językiem polskim przyjeżdżają do nas w ramach programu Erasmus lub studiują w szkole doktorskiej. Rejestrowanie kandydatów z Programu Erasmus jest procesem skomplikowanym i wieloetapowym, który obejmuje wstępne zatwierdzanie aplikacji, uzgadnianie list przedmiotów, weryfikację przygotowania do kursów i późniejsze korekty. Kandydat może deklarować zamiar uczestniczenia w przedmiocie, do którego nie ma odpowiednich podstaw, co wymaga rozmów z koordynatorami i zmiany planu. Proces uzgadniania zajęć na semestr zimowy niekiedy trwa do końca września, a ostatnie rejestracje mogą następować dopiero tydzień przed rozpoczęciem zajęć. Dlatego nie zawsze jest możliwe, aby z dużym wyprzedzeniem powiadomić prowadzących o obecności studentów zagranicznych.

Kontynuując, dr hab. A. Zatorska-Goldstein zaznaczyła, że Uniwersytet Warszawski jest związany zasadami programu Erasmus oraz umowami z zagranicznymi uczelniami. W umowach tych określa się wymagania językowe wobec przyjeżdżających studentów; wskazywane są j. polski lub j. angielski, a w przypadku j. angielskiego oczekuje się co najmniej poziomu B2. Uczelnia, akceptując taką wymianę, zobowiązuje się jednocześnie zapewnić realną ofertę zajęć anglojęzycznych. Nie może więc dopuścić do sytuacji, w której prawidłowo przyjęty uczestnik wymiany z odpowiednim certyfikatem nie miałby możliwości wyboru żadnego kursu w języku angielskim.

W uzupełnieniu Prodziekan M. Engel powiedział, że poza ML wszystkie oferowane przez WMIM kierunki studiów są prowadzone w języku polskim. Każdy student, który chce podjąć takie studia, musi od niedawna wykazać się formalnym dokumentem potwierdzającym znajomość języka polskiego na poziomie B2.

Podsumowując Prodziekan powiedział, że studenci nie posługujący się językiem polskim pochodzą z trzech źródeł: program Erasmus, szkoły doktorskiej lub kierunku Machine Learning.

W odpowiedzi na przedstawione reguły kilku uczestników wskazało na trudną do zrozumienia sytuację: od kandydata na studia magisterskie formalnie prowadzone po polsku wymaga się certyfikatu języka polskiego, choć zajęcia przypisane do tego etapu mają w USOS wpisany j. angielski i w określonych okolicznościach muszą być prowadzone właśnie w tym języku.

Prodziekan wyjaśnił, że wymaganie posiadania certyfikatu poświadczającego znajomość języka polskiego na poziomie co najmniej B2 wynika z obowiązujących przepisów prawa względem studiów prowadzonych w języku polskim.

Dziekan powiedział, że WMIM powinien dążyć do tego, aby studia II stopnia były prowadzone w języku angielskim lub równolegle w języku polskim oraz angielskim. Dodał też, że na Wydziale Matematyki i Informatyki UJ uruchomiono w tym roku studia licencjackie w języku angielskim z myślą olimpijczykach z krajów ościennych, Bałkanów oraz najlepszych kandydatach z Polski.

Dr hab. Aleksy Schubert podzielił się doświadczeniami z okresu pełnienia funkcji dyrektora do spraw dydaktycznych w II. Wyjaśnił, że pojawienie się wśród pracowników osób posługujących się wyłącznie angielskim wymagało przydzielania im takich zajęć, które mogły prowadzić bez znajomości j. polskiego. Początkowo ograniczano ich dydaktykę do przedmiotów monograficznych. Następnie stopniowo dopuszczano prowadzenie pojedynczych grup ćwiczeniowych i laboratoryjnych na większych przedmiotach studiów pierwszego stopnia, w tym na matematyce dyskretnej.

Podkreślił, że wprowadzenie takich grup było świadomie kontrolowanym procesem. Informacja o języku angielskim miała być wyraźnie widoczna w USOS, a koordynatorzy przedmiotów otrzymywali możliwość elastycznego przenoszenia studentów do grup

prowadzonych po polsku, jeżeli studenci zgłaszali trudności związane z językiem. Takie rozwiązanie pozwalało wykorzystać potencjał anglojęzycznych pracowników, nie pozbawiając studentów całkowicie wyboru.

Zaznaczył również, że wdrożenie tego rozwiązania było możliwe między innymi dzięki wysokiej sprawności studentów informatyki w posługiwaniu się j. angielskim, ale nie oznacza to, że można bez konsekwencji wprowadzić angielski do znacznej części grup na studiach licencjackich. Jego zdaniem pojedyncze grupy i powszechne przejście na angielski to odmienna skala obciążeń dla studentów i organizatorów dydaktyki.

Dr hab. A. Schubert przedstawił następnie doświadczenia związane z kierunkiem Machine Learning, prowadzonym formalnie w języku angielskim. Wyjaśnił, że w takim przypadku angielski nie jest jedynie rozwiązaniem stosowanym wtedy, gdy w sali znajduje się cudzoziemiec. Język ten stanowi element oficjalnego programu studiów i powinien być używany podczas zajęć także w grupach składających się wyłącznie z osób posługujących się swobodnie j. polskim.

Wskazał, że zasada obejmuje nie tylko wykłady, ćwiczenia i laboratoria, ale również zaliczenia, egzaminy pisemne i ustne oraz procedury dyplomowania. Z jego wyjaśnień wynikało, że całe egzaminy magisterskie na takim kierunku powinny odbywać się po angielsku, włącznie z pytaniami komisji, odpowiedziami studentów oraz formalnymi elementami posiedzenia. Zwrócił uwagę, że wprowadzenie formalnie anglojęzycznych programów na kolejnych kierunkach oznaczałoby znacznie szersze skutki niż zwykłe dopuszczenie angielskiego jako języka wykładu.

Zapytał członków RW, jak daleko Wydział chciałby posunąć się w tym kierunku oraz czy jest gotowy do organizowania równoległych wersji przedmiotów i pełnej obsługi dyplomowania po angielsku.

W dalszej rozmowie pytano o rzeczywistą liczbę studentów zagranicznych na kierunku Machine Learning i o to, czy skala zainteresowania uzasadnia pełne przekształcanie kolejnych kierunków studiów. Nie padły w przekazanym zapisie jednoznaczne, wiarygodnie ustalone dane liczbowe; część rozmówców oceniała, że studentów tych jest stosunkowo niewielu.

Dziekan stwierdził, że być może nie jest to jeszcze moment, aby dążyć do oferowania kolejnych kierunków studiów w języku angielskim.

Następnie głos zabrał dr hab. M. Moszyński, który odniósł się krytycznie do sugestii, że podstawową odpowiedzią na dostrzeżone trudności powinno być kierowanie pracowników na kolejne kursy języka angielskiego.

Przyznał rację rozmówcom, którzy postulowali oddzielne rozpatrywanie języka dydaktyki i języka komunikacji wewnętrznej Wydziału, lecz zaznaczył, że obie sfery uważa za ważne.

Opisał doświadczenie prowadzenia analizy funkcjonalnej, podczas której ze względu na obecność osób nieznających języka polskiego musiał przejść na angielski. Niemal wszyscy pozostali studenci zgłaszali, że kurs sam w sobie jest trudny, a zmiana języka wykładu stanowi dodatkowe obciążenie. Być może sięgnięcie po nowoczesne rozwiązania techniczne mogłyby pomóc w przezwyciężeniu tego problemu z korzyścią dla wszystkich, ale punktem wyjścia jest ustalenie czy członkowie RW również upatrują problem w omawianej sytuacji.

Prof. M. Lachowicz stwierdził, że język angielski jest współczesnym językiem międzynarodowej komunikacji naukowej, a jego znajomość stanowi podstawową kompetencję pracowników akademickich oraz studentów. W takim ujęciu pewne wymagania, choć mogą utrudniać udział osobom słabiej przygotowanym, są nieuniknionym elementem utrzymywania odpowiedniego poziomu studiów i badań.

Dodał, że nie widzi potrzeby zasadniczej zmiany kierunku polityki językowej i podkreślił, że wspólny język naukowy znacznie ułatwia kontakt z badaczami na całym świecie.

Dr hab. P. Parys zasugerował przeanalizowanie prawnych możliwości umożliwienia rekrutacji na magisterskie kierunki informatyczne osobom nieznającym polskiego, skoro wiele przedmiotów i tak może być prowadzonych po angielsku. Rozważano ewentualne

nadanie programom statusu dwujęzycznego albo utworzenie dwóch równoległych ścieżek lub kierunków.

Dziekan przywołał wypowiedź dr. hab. A. Schuberta, który przedstawił wizję i konsekwencje pójścia w stronę studiów prowadzonych w języku angielskim. Obranie tej drogi będzie związane albo z potrzebą całkowitego przejścia na język angielski lub równoległego prowadzenia wszystkich zajęć w języku polskim oraz angielskim na co w tym momencie WMIM nie ma zasobów.

Przechodząc do podsumowania, Dziekan powiedział, że praktyka WMIM wpisuje się w standard funkcjonowania wielu innych wydziałów matematyczno-informatycznych. Prowadzenie posiedzeń RW w języku polskim również nie odbiega od standardów europejskich, gdzie różne ciała i komisje obradują w językach lokalnych.

Dziekan dodał też, że zależałoby mu na większym otwarciu na studentów zagranicznych i może warto podjąć trud i zmierzyć się z konsekwencjami takiego posunięcia.

W odpowiedzi na pytanie dr. hab. P. Parysa, Dziekan wyjaśnił, że posługiwanie się językiem polskim jest wymogiem przyjęcia na każde stanowisko dydaktyczne. W przypadku stanowisk badawczo-dydaktycznych o tym, czy taki wymóg jest stawiany kandydatom decydują dyrekcje instytutów, biorąc pod uwagę m.in. możliwości przydzielenia pracownikom zajęć w języku angielskim.

Dr hab. A. Schubert zwrócił uwagę na aspekt ochrony polskiego języka specjalistycznego, odmienny od samej kwestii języka wykładów. Podkreślił, że prowadzenie rozmów o nauce po polsku pozwala środowisku akademickiemu tworzyć, sprawdzać i utrwalać rodzime nazewnictwo matematyczne i informatyczne. Odwołał się do własnych doświadczeń, także z lat dziewięćdziesiątych, które skłoniły go do przekonania, że sama działalność terminologiczna prowadzona wewnątrz wąskiej wspólnoty naukowej może być niewystarczająca.

Zauważył, że fachowe słownictwo nie utrwali się w powszechnym użyciu, jeśli nie zostanie przeniesione do kanałów komunikacji o szerszym zasięgu: czasopism, radia, telewizji, internetu i innych mediów. Uważał, że troska o język polski wymaga zatem nie tylko kształtowania odpowiedniej praktyki wewnętrznej, lecz również popularyzacji nauki i konsekwentnego posługiwania się polską terminologią poza Wydziałem. Sugerował, że takie działania byłyby realnym wkładem w rozwój polskiego słownictwa specjalistycznego.

Dr hab. A. Zatorska-Goldstein powiedziała, że nie uważa, by Wydział nadmiernie wyprzedzał inne uczelnie w przechodzeniu na język angielski. Na podstawie doświadczeń z wymiany międzynarodowej stwierdziła, że w europejskich uczelniach nadal często utrzymuje się języki narodowe na studiach licencjackich, natomiast coraz więcej programów i zajęć magisterskich jest prowadzona w języku angielskim. Podała przykłady uczelni francuskich, w tym Sorbony, gdzie — zgodnie z jej relacją — przybywa kursów po angielsku dostępnych również dla uczestników wymiany.

Jej zdaniem sytuacja Wydziału nie jest zatem szczególnym odstępstwem od europejskiej praktyki. Nie wykluczyła zarazem korekt w odniesieniu do niektórych przedmiotów, przy których język angielski został wpisany mimo braku rzeczywistej potrzeby. Uznała, że kryteria stosowania angielskiego w poszczególnych przypadkach można dalej przedyskutować, bez podważania ogólnej potrzeby oferowania studentom zagranicznym nauczania w tym języku.

6. Sprawy z ostatniej chwili i wolne wnioski

Dziekan zaprosił członków Rady do zgłaszania spraw bieżących oraz wolnych wniosków.

Dr hab. M. Kowaluk zaapelował do członków RW o zwracanie uwagi i gaszenie świateł po zakończonych zajęciach.

Nie zgłoszono dalszych spraw.

7. Zamknięcie posiedzenia

Dziekan podziękował członkom Rady Wydziału za udział w posiedzeniu i zamknął obrady.

Przewodniczący	Pracownik Dziekanatu i Sekretariatu Instytutów
prof. dr hab. Łukasz Kowalik	mgr Łucja Krzak

Załączniki do Protokołu RW MIM z dnia 15.10.2026 r.

1.UCHWAŁA NR 154 RADY WYDZIAŁU MATEMATYKI, INFORMATYKI I MECHANIKI z dnia 15 października 2026 r. w sprawie wyrażenia opinii nt. zarządzenia dziekana o godzinach nieregularnych https://dokumenty.uw.edu.pl/dziennik/DWMIM/_layouts/15/listform.aspx?PageType=4&ListId=%7BACB9941C%2D9736%2D4CBD%2D963A%2DFC743A54C56C%7D&ID=946

2. UCHWAŁA NR 155 RADY WYDZIAŁU MATEMATYKI, INFORMATYKI I MECHANIKI z dnia 15 października 2026 r. w sprawie wyrażenia opinii nt. wniosku Dziekana WMIM do JM Rektora UW o otwarcie konkursów na stanowiska https://dokumenty.uw.edu.pl/dziennik/DWMIM/_layouts/15/listform.aspx?PageType=4&ListId=%7BACB9941C%2D9736%2D4CBD%2D963A%2DFC743A54C56C%7D&ID=947

3. UCHWAŁA NR 156 RADY WYDZIAŁU MATEMATYKI, INFORMATYKI I MECHANIKI z dnia 15 października 2026 r. w sprawie zaopiniowania kandydatur do nagród Rektora Uniwersytetu Warszawskiego dla nauczycieli akademickich w 2026 roku https://dokumenty.uw.edu.pl/dziennik/DWMIM/_layouts/15/listform.aspx?PageType=4&ListId=%7BACB9941C%2D9736%2D4CBD%2D963A%2DFC743A54C56C%7D&ID=948

4. ZARZĄDZENIE NR 4 DZIEKANA WYDZIAŁU MATEMATYKI, INFORMATYKI I MECHANIKI z dnia 15 października 2026 r. w sprawie wykazu uwzględnianych w pensum obciążeń niebędących zajęciami regularnymi https://dokumenty.uw.edu.pl/dziennik/DWMIM/_layouts/15/listform.aspx?PageType=4&ListId=%7BACB9941C%2D9736%2D4CBD%2D963A%2DFC743A54C56C%7D&ID=949